

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425204946
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4425204946.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G., proti odporcovi: H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 15C/104/2025-11 zo dňa 29. decembra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutého výroku I., ktorým zakázal odporcovi vstup do nehnuteľností (písmeno a/) p o t v r d z u j e.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutého výroku I., ktorým zakázal odporcovi sa približovať k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov m e n í tak, že súd ukladá odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom a správnom konaní, na ktoré bude odporca predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch.

III. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým zakázal odporcovi akýmkoľvek spôsobom kontaktovať navrhovateľa, m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti z a m i e t a.

IV. Odvolací súd výrok II. m e n í tak, že odporca sa poučuje, že môže podať proti navrhovateľovi žalobu o navrátenie veci do pôvodného stavu, náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. m e n í tak, že navrhovateľovi priznáva nárok na náhradu trov proti odporcovi v rozsahu 33,33%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie neodkladným opatrením výrokom I. zakázal odporcovi a) dočasne, počnúc dnešným dňom a následne po dobu 3 mesiacov, vstupovať na nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, zapísané na LV č. XXXX, okres F. J., obec E. F. G., kat. územie E. F. G., ako parcela registra „C“ číslo 2843/1 - zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 292 m², parcela registra „C“ číslo 2843/2 - zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 126 m², parcela registra „C“ číslo 2844 - zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 23 m², rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele registra „C“ číslo 2843/2, garáž so súpisným číslom XXXX postavená na parcele registra „C“ číslo 2844, v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa v podiele 1 a B. B., H. K., nar. XX.XX.XXXX v podiele 1, b) aby sa približoval k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a aby ho akýmkoľvek spôsobom kontaktoval, to neplatí v priestoroch úradnej budovy súdu, v priestoroch budovy polície a iného štátneho orgánu, na ktorom prebieha konanie v ktorom sú navrhovateľ a odporca stranami sporu alebo účastníkmi konania. Zároveň súd prvej inštancie výrokom II. poučil odporcu, že je oprávnený podať v predmetnej právnej veci návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Výrokom III. navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100%.

1.2 Súd prvej inštancie poukázal na návrh navrhovateľa doručený súdu dňa 29.12.2025, ktorým sa domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal odporcovi priblížiť sa k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 50m, zakázal mu priblížiť sa k rodinnému domu a pozemku na adrese trvalého pobytu navrhovateľa a zakázal odporcovi akýmkoľvek spôsobom kontaktovať navrhovateľa. Návrh odôvodnil tým, že dňa 23.12.2025 odporca neoprávnene preskočil zamknutú bránu rodinného domu na adrese trvalého pobytu navrhovateľa, kde navrhovateľ dlhodobo býva a na ktorej adrese má odporca evidovaný trvalý pobyt, ale dlhodobo sa tam nezdržiava. Po vniknutí na pozemok ho odporca fyzicky napadol úderom päťou do tváre, v dôsledku čoho bol navrhovateľ nútený vyhľadať lekárske ošetrovanie. Uvedený incident tiež oznámil na OO PZ. Ďalej zdôraznil, že odporca je vojakom z povolania, teda osobou odborne vycvičenou na použitie fyzickej sily, čo v spojení s jeho neoprávneným vstupom na pozemok navrhovateľa a fyzickým útokom na navrhovateľa zvyšuje mieru ohrozenia bezpečnosti navrhovateľa. Odporca, ktorý je synom jeho exmanželky má voči navrhovateľovi historicky agresívne správanie a schopnosť eskalovať konflikty a preto má navrhovateľ opodstatnenú obavu o svoju bezpečnosť. Aj v prechádzajúcom období sa mu odporca vyhrážal, že ak bude musieť odísť z domu spolu so svojou matkou - exmanželkou navrhovateľa, tak „mu ukáže, aké peklo mu bude robiť“. Vtedy nepodal voči nemu trestné oznámenie, nakoľko bral ohľad na jeho pracovné zaradenie a mal za to, že útoky odporcu nebudú pokračovať. Po útoku z 23.12.2025 sa však u navrhovateľa rozvinul intenzívny a pretrvávajúci pocit strachu o vlastnú bezpečnosť. Od uvedeného incidentu sa bojí zdržiavať vo vlastnej nehnuteľnosti, má výrazné poruchy spánku a pretrváva u neho stav psychického napätia a úzkosti, ktorý výrazne zasahuje do jeho bežného fungovania.

1.3 Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2, § 326 ods. 1,2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1,2, § 330 ods. 1, § 330 ods. 2, § 333, § 334, § 336 ods. 1 CSP, § 123, § 126 ods. 1 OZ, Čl. 2, Čl. 19 ods. 2, Čl. 21 ods. 1 Ústavy SR. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Súd zastal názor, že cieľom navrhovateľa je ochrana jeho vlastníckeho práva podľa vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a Ústavy SR. Z predložených listín má súd za to, že odporca svojím konaním neoprávnene zasahuje do súkromného a rodinného života navrhovateľa, keď na adrese trvalého pobytu navrhovateľa fyzicky napadol a po uvedenom útoku bol navrhovateľ nútený vyhľadať lekárske ošetrovanie. Vlastnícke právo je najdôležitejším vecným právom. Právo na ochranu vlastníctva, resp. právo na pokojné užívanie majetku je klasickým základným právom, ktoré je porušované odporcom, ktorý sa agresívne správa voči navrhovateľovi, pričom sa uvedené deje v nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa. Súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa vychádzal z obsahu samotného návrhu a dospel k záveru, že navrhovateľom formulovaný petit „zakáže odporcovi priblížiť sa k rodinnému domu a pozemku na adrese C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G.“ možno subsumovať pod ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP, nakoľko je nesporné, že cieľom návrhu bolo okrem iného zakázať odporcovi vstupovať do rodinného domu, v ktorom navrhovateľ býva. V uvedenej súvislosti potom súd vyhovel návrhu aj v tej časti, v ktorej navrhovateľ požadoval aby súd zakázal odporcovi ho kontaktovať akýmkoľvek spôsobom, nakoľko má súd za to, že vzhľadom na súčasný zdravotný stav navrhovateľa (lekárska správa z čl.7 spisu) by kontaktovaním odporcu mohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa.

1.4 Súd prvej inštancie zdôraznil, že s poukazom na charakter tohto konania, ktoré súvisí s otázkou ohrozenia telesnej a duševnej integrity navrhovateľa a ku ktorému ohrozeniu došlo v domácom prostredí navrhovateľa, môže byť navrhovateľ teoreticky vystavený obťažnej dôkaznej situácii. A preto už aj z uvedeného dôvodu súd jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a mal zato, že v danej situácii dostatočne osvedčil dôvodnosť jeho návrhu a potrebu dočasne upraviť vzťahy s odporcom.

1.5 Súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadil bez toho, aby navrhovateľovi uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej. V súlade s § 330 ods. 1 CSP súd rozhodol, že v časti zákazu vstupu do obydlija bude toto neodkladné opatrenie trvať len po dobu 3 mesiacov od jeho vydania, počas ktorého obdobia sa navrhovateľovi poskytuje ochrana a súčasne je to primeraný čas na to, aby si navrhovateľ svoje záležitosti zariadil, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi odporcu aj inými spôsobmi v predmetnej nehnuteľnosti, kde má aj odporca trvalý pobyt. V uvedenej súvislosti ešte súd prvej inštancie dodal, že navrhovateľ napr. môže podať návrh na zrušenie trvalého pobytu odporcu podľa zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v znení neskorších predpisov. V časti zákazu priblížiť sa k navrhovateľovi obmedzenie jeho trvania dané nebolo. Vo všetkých prípadoch, pokiaľ odpadnú dôvody pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené skôr, môže ktorákoľvek zo strán

konania podať návrh na jeho zrušenie a to podľa § 334 CSP. Na zvrátenie následkov neodkladného patrenia môže aj povinný podať návrh na zrušenie tohto neodkladného opatrenia, ak dospeje k záveru, že pominuli dôvody na jeho zrušenie, v ktorom konaní sa bude skúmať, či tieto stále trvajú, alebo či nie je dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia. Súd preto poučil odporcu iba o práve podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia (pre prípad že neodkladné opatrenie nariadené súdom nadobudne právoplatnosť). Podľa názoru súdu navrhovateľ dostatočne osvedčil potrebu okamžitej dočasnej úpravy pomerov medzi ním a odporcom a preto súd ich pomery dočasne upravil spôsobom uvedeným v petite uznesenia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP k § 255 ods. 1 CSP a navrhovateľovi úspešným v konaní priznal nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100%.

2.1 Proti tomuto podal písomne, v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, resp. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Odporca v odvolaní namietal samotné skutkové zistenie, na základe ktorého súd prvej inštancie rozhodol, a ktoré sa opiera len o čestné prehlásenie navrhovateľa a predložené lekárske správy. Odporca nespochybnil, že dňa 23.12.2025 cca v čase 19.20 hod. prišiel na adresu C. D. L. XX, v obci E. F. G., kam si prišiel pre osobné veci (konkrétne zálohy telefónov, fotky, ktoré mal navrhovateľ (jeho nevlastný otec B. A.) v počítači. Na uvedenú adresu sa odporca dostavil so svojimi dvomi kamarátmi. Po príchode chcel odporca odomknúť bránu rodinného domu, kde má vedené trvalé bydlisko a kľúče mal k dispozícii, pretože tu predtým žil. Odporca videl, že sa v rodinnom dome svieti a zazvonil, na čo nikto nereagoval. V bránke sa nachádzali kľúče. Rozhodol sa preskočiť oplotenie. Odporca pristúpil k dverám rodinného domu, ktoré boli odomknuté, otvoril ich a zavolať na navrhovateľa, ale nikto mu neodpovedal. Išiel preto do zadnej časti dvora, kde sa nachádzal navrhovateľ, ktorý s niekým telefonoval. Keď navrhovateľ zbadal odporcu začal byť mierne agresívny a strčil do odporcu, čím ho odsunul bokom a odchádzal preč, do prednej časti pozemku a začal vykrikovať, aby ho odporca nechal na pokoji. Odporca navrhovateľovi vysvetlil, že si prišiel pre zálohy súborov. Navrhovateľ v záchvate paniky preliezol nízky drevený plot na terase, spadol, začal kričať o pomoc. V tomto momente si odporca uvedomil, že nebolo rozumné, že prišiel k navrhovateľovi. Odporca je toho názoru, že ak prišlo u navrhovateľa k nejakému zraneniu, tak jedine jeho vinou, pri preliezaní plotu. Odporca akýkoľvek fyzický kontakt s navrhovateľom odmietol. V predmetnej veci je vedené preverovanie Obvodným oddelením PZ SR Dvory nad Žitavou č. ORPZ-NZ-OPP6-P-138/2025.

2.2 Odporca dôvodil, že rozhodnutie súdu sa zakladá jedine na čestnom prehlásení navrhovateľa, ktoré je podporené zdravotníckou dokumentáciou, ale žiadnymi inými dôkaznými prostriedkami. Poukázal na skutočnosť, že vec je vo fáze preverovania a nepotvrďuje existenciu pretrvávajúceho bezprostredného rizika. Zdôraznil, že navrhovateľa nevidel od predmetnej udalosti dňa 23.12.2025, teda rozhodnutie súdu dodržiava a ani ho nemieni porušovať, aj keď s ním nesúhlasí. Ďalej uviedol, že v súčasnosti prebieha preverovanie zo strany Policajného zboru Dvory nad Žitavou a nebolo začaté priestupkové ani trestné konanie. Takýto stav neosvedčuje trvalý a bezprostredný nárok na ochranu formou prísneho zákazu priblíženia alebo vstupu. Navyše navrhovateľ veľmi dobre vedel, že s odporcom boli prítomné aj ďalšie osoby, avšak toto vedome v návrhu neuviedol. Predmetná vec je stále vo fáze preverovania, teda nepotvrďuje existenciu pretrvávajúceho bezprostredného rizika. Odporca ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie nespĺňa požiadavky ustanovení Civilného sporového poriadku, keďže samotný skutkový základ je sporný, neexistuje bezprostredné riziko a tiež nebol osvedčený nárok na jeho vydanie. Záverom uviedol, že jeho tvrdenia je možné preukázať výpoveďou menovaných svedkov, prípadne vyžiadaním spisov zo strany polície, ktorá bola na mieste a ktorej sa podal vysvetlenie k predmetnej veci spolu so svedkami.

3. Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť v časti výroku I. (písmeno a/) a v časti výroku I. (písmeno b/) je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP tak, že súd odporcovi zakazuje, aby sa približoval k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov a vo zvyšku návrh zamietal. Zároveň odvolací súd zmenil aj výrok II. týkajúci sa poučovacej povinnosti a výrok III. o trovách konania.

5. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie s náležitou starostlivosťou zohľadnil všetky relevantné skutočnosti a konkrétne okolnosti danej veci pri posudzovaní zákonných predpokladov vyžadovaných pre nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia v časti výroku I. týkajúce sa dočasného zákazu vstupu odporcu na predmetné nehnuteľnosti, ako aj zákazu približovania sa k navrhovateľovi.

6. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia v uvedenej časti výroku I. odvolací súd uvádza, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutej súdnej ochrany. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Náležitosti návrhu vymedzuje priamo § 326 CSP. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 344 CSP). Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení posudzuje, (a) či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, (b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), (c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), (d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, (e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a (f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

7. Navrhovateľ sa svojím návrhom voči odporcovi domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, obsahom ktorého boli dôvody uvedené v ustanovení § 325 ods. 2 písm. e), g) a h) CSP. Pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia týkajúce sa dočasného zákazu vstupu odporcu na predmetné nehnuteľnosti, ako aj zákazu priblíženia sa k navrhovateľovi, odvolací súd skúmal existenciu potreby úpravy pomerov medzi účastníkmi tohto konania v čase vydania napadnutého uznesenia (§ 329 ods. 2 CSP) a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie. Odvolací súd mal taktiež preukázanú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e), h) CSP. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pri neodkladných opatreniach podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h) musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Pričom kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. V predmetnej veci navrhovateľ túto potrebu osvedčil lekárskou správou zo dňa 23.12.2025 (deň incidentu popisovaného navrhovateľom), ako aj lekárskou správou zo dňa 29.12.2025 (týkajúcou sa úzkostných stavov) a tiež potvrdením ORPZ v Nových Zámkoch zo dňa 23.12.2025 o oznámení priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na osobu H. I., ktorý ho fyzicky napadol na adrese trvalého pobytu. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že vyjadrenia oboch strán sporu svedčia o tom, že medzi nimi boli a sú napäté vzťahy. Je tiež zrejmé, že navrhovateľ má obavu a strach z odporcu, keďže sám odporca potvrdil, že navrhovateľ bol z jeho prítomnosti vystrašený a mal tiež vedomosť, že navrhovateľ trpí panickými záchvatmi. Navyše sa do nehnuteľnosti navrhovateľa dostavil s ďalšími dvoma osobami, čo len umocnilo v navrhovateľovi obavy z prítomnosti odporcu.

8. K tvrdeniu odvolateľa, že súd prvej inštancie nezistil skutkový stav tak, aby mohli byť vierohodne osvedčené tvrdenia navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce, že sú tu okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné osvedčenie. Pri rozhodovaní tak súd vychádza z preukázaných alebo aspoň osvedčených základných skutočností, potrebných pre záver o ohrozenom záujme. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len povahu osvedčovania. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže byť dosiahnuté najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Odvolací súd dodáva, že odporca síce navrhoval v odvolaní jeho výsluch, výsluch svedkov a tiež pripojenie spisu OO PZ Dvory nad Žitavou, avšak sám v odvolacom konaní nepredložil žiadne dôkazy opaku k tvrdeniam navrhovateľa, ktoré považuje za nepravdivé. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa rozsiahlejšie dokazovanie nevykonáva, keďže ide o skrátené konanie, v ktorom súd rozhoduje prevažne na základe predložených dôkazov navrhovateľa, prípadne listinných dôkazov odvolateľa. Z uvedených dôvodov správne súd prvej inštancie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP nariadil odporcovi po dobu 3 mesiacov nevstupovať na nehnuteľnosti, ktorých je navrhovateľ podielovým spoluvlastníkom.

9. Pokiaľ ide o súdom nariadený zákaz približovať sa k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, to neplatí v priestoroch úradnej budovy súdu, v priestoroch budovy polície a iného štátneho orgánu, na ktorom prebieha konanie v ktorom sú navrhovateľ a odporca stranami sporu alebo účastníkmi konania, odvolací súd uvádza, že vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom je nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP rovnako dôvodné. Tento výrok súvisí s dôvodmi uvádzanými navrhovateľom vo vzťahu k nevstupovaniu odporcu do rodinného domu, ktoré odvolací súd považoval za osvedčené. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP rovnako postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a ním uvedenými dôvodmi, avšak nestotožnil sa s vymedzenou vzdialenosťou 50 m. Takto určená vzdialenosť je neprimerane veľká a v reálnom živote môže medzi dotknutými osobami spôsobiť problémy, keď odporca ani nemusí vedieť, že navrhovateľ sa nachádza od neho vo vzdialenosti menšej ako 50 m, pričom preukazovanie takejto skutočnosti je veľmi náročné. Preto odvolací súd tento výrok napadnutého uznesenia zmenil tak, že určil vzdialenosť nie menšiu ako 20 m, ktorá vzdialenosť je vyhovujúca jednak pre ochranu telesnej integrity navrhovateľa a zároveň pre jej dodržanie zo strany odporcu.

10. Pokiaľ ide o napadnutý výrok I. v časti, ktorým súd prvej inštancie zakázal odporcovi, aby navrhovateľa akýmkoľvek spôsobom kontaktoval, tento považoval odvolací súd za nedôvodný. Navrhovateľ v návrhu žiadal, aby súd odporcovi zakázal kontaktovať ho osobne, písomne, telefonicky alebo elektronickou komunikáciou. V danom prípade ide o neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) CSP – zákaz kontaktovania navrhovateľa ním vymedzenými spôsobmi. Odvolací súd konštatuje, že tu nie sú dané dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia v tomto smere, pretože navrhovateľ nijako neodôvodnil a neosvedčil, že by ho odporca kontaktoval písomne, telefonicky, či iným spôsobom v takej miere, že by jeho telesná alebo duševná integrita bola ohrozená. Zároveň súd prvej inštancie tento výrok nijako neodôvodnil, neuviedol z čoho vyplýva, že by malo dôjsť k ohrozeniu telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa. Odvolací súd preto tento napadnutý výrok zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol.

11. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na ust. § 337 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd prvej inštancie správne uviedol, že v danej veci samotné neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany, pričom rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Z uvedeného dôvodu nenariadil navrhovateľom uloženie povinnosti podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. V záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým takéto neodkladné opatrenie smeruje, je súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP povinný poskytnúť im kvalifikované poučenie. Podľa tohto ustanovenia, súd pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd navrhovateľovi neuloží žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokom poučí protistranu (v tomto prípade odporcu) o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej. V danej

veci však súd prvej inštancie opomenul uviesť vo výroku uznesenia poučenie vyplývajúce z ust. § 337 ods. 1 CSP. Preto odvolací súd zmenil aj výrok II. napadnutého uznesenia tak, že odporcu poučil v zmysle § 337 ods. 2 CSP, že môže podať proti navrhovateľovi žalobu o navrátenie veci do pôvodného stavu, náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

12. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rovnako dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku I. (písmeno a/) je dôvodný, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. (písmeno b), ktorým zakázal odporcovi sa približovať k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov zmenil podľa § 388 CSP tak, že uložil odporcovi aby sa nepribližoval k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom a správnom konaní, na ktoré bude odporca predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch. Zároveň uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým zakázal odporcovi akýmkoľvek spôsobom kontaktovať navrhovateľa zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol. Odvolací súd v neposlednom rade zmenil aj výrok II. týkajúci sa poučovacej povinnosti a tiež výrok o trovách konania III., keďže tento je výrokom závislým a viaže sa na úspech tej ktorej strany v konaní. Súd rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania boli celkom 3 nároky navrhovateľa, ktorý žiadal, aby súd odporcovi uložil povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti, nekontaktovať ho a nepribližovať sa k nemu. V konaní bola navrhovateľ úspešný len v dvoch nárokoch, mal teda úspech 66,66 % a neúspech 33,33%. Jeho čistý úspech potom predstavoval 33,33%. Preto odvolací súd rozhodol, že navrhovateľovi priznáva nárok na náhradu trov proti odporcovi vo výške 33,33%.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).